

Velja po pošti:

za celo leto naprej .. K 30.—
za en mesec .. " 250
za Nemčijo celotno .. " 34—
za ostalo inozemstvo .. " 40—

V Ljubljani na dom:

Za celo leto naprej .. K 28—
za en mesec .. " 230
V upravi prejemam mesecno .. 2—

Sobotna izdaja:

Za ce o leto K 7—
za Nemčijo celotno .. " 9—
za ostalo inozemstvo .. " 12—

SLOVENEC

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
Rokopisi se ne vratajo; nefrankirana pismo se ne
sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74. —

Političen list za slovenski narod.

Upravništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. — Račun
poštnih hranilnic avstrijske št. 24.797, ograke 26.511,
bosn.-herc. št. 7568. — Upravniškega telefona št. 186.

Mirovna nota sv. očela.

Glavni odsek nemškega državnega zborna o
noti.

Berlin, 21. avgusta. (Kor. ur.) Glavni
odsek državnega zborna se je danes sestal.
Navzoči so bili tudi državni kancelar, državni tajniki in veliko število članov zvezne
sloveškega sveta. Mesto dr. Spahna, ki je postal
pruski pravosodni minister, je izvolil od-
sek poslanca centra Fehrenbacha za pred-
sednika.

Prvi je govoril državni kancelar dr.
Michaelis.

Po govoru državnega kancelera je sklenil odsek zavzeti stališče nasproti mirovni izjavi svetega očeta in razpravljati druga vprašanja zunanje politike šele po-
zneje.

Soc. demokratična stranka je izjavila,
da pozdravlja živahno vsak korak, ki nas
približa miru. Torej tudi papeževu noto.
In to tembolj, ker je pričakovati od nastopa
sv. očeta dobrih uspehov.

Napredna stranka je povdajala, da je
edina z državnim kanceljem v simpatič-
nem umevanju papeževega proglaša in se
pridružuje izvajanjem državnega kancelera.

Centrum se istotako pridružuje kancel-
jerjevi izjavi o mirovnem proglašu sv. očeta.
Centrum zre v koraku svete stolice, katere
nepristranost je celiemu svetu znana,
zelo dragoceno pospeševanje od vseh na-
rodov zaželenjenega miru in želi, da bi ta
svetovno-zgodovinska izjava, ki temelji na
najplemenitejšem mišljenju, imela poln
uspeh.

Narodno-liberalna stranka je podala
izjavo, da se sedaj ne more spuščati v ma-
terijalno vsebino papeževega proglaša.
Stranka si tozadovno pridržuje tozadovno
svoje mnenje. Pač pa se pridružuje kancel-
jerjevin besedam.

Tudi voditelj konservativcev se je iz-
razil v istem smislu.

Zastopnik neodvisnih soc demokratov
je obžaloval, da so predgovorniki samo na
splošno izrazili svoje simpatije in da se
niso spustili v podrobnejša razmotrivanja.
Samoobsebi je razumljivo, da se pridružuje
vsakemu mirovnemu posredovanju.
Državni zbor ne sme dopustiti, da bi ne
imel vpliva na način odgovora na noto.

Zastopnik soc. demokraške stranke je
odvrnil, da ni govor na tem, da bi se od-
rekli vplivu na odgovor, ampak samo v
tem, da bi razgovor zavlekli za nekoliko
dni, da se sporazumemo z zavezniki.

Nato je bila seja zaključena. Jutri pri-
dejo na razgovor vprašanja zunanje poli-
tike.

LISTEK.

† Prof. Maks Sever.

Pred petimi leti mi je profesor gr-
ščine podaril stereotipno izdajo Kseno-
fontovih »Spominov Sokratu«, spomini-
nov, ki jih je zapisal Ksenofont v hvalo-
žnosti do svojega učitelja Sokrata so-
dobnim in poznejšim rodovom v pre-
mišljevanje o njegovem plemenitem
učiteljevanju in nepojmljivem koncu.

Cudno naključje! Ali je vedel samo Vsevedni, ali je morda vedel tudi on ali pa samo slutil, da jih bom po petih letih zopet vzel v roke, tiste »Spomi-
ne«, in da tedaj ne bom mislil na modrijana Sokrata, ki je umrl poln hrepen-
jenja po onostranski blaženosti tako
ravnodušno zapuščajoč svoje, ampak
nanj, ki se je v prvih in zadnjih hipih
po nesrečnem dogodku s skrbečo bo-
lestjo spominjal svoje družinice, na
vsem učencem nepozabnega — profe-
sorja Maka Severja.

Najhujše je to: sredi najlepših po-
čitnic odriniliti s pozivnico k mobilizira-
nemu polku, nato na srbskem bojišču
prestati napore prvih zmag in porazov,
vrniti se z neozdravljenim bolezniščem za

Sveti oče predlaga primirje?

Zeneva, 21. avgusta. Tukajšnja »Tri-
bune« je izvedela iz Berna, da je naslovil
papež na vojskočo države novo noto, v
kateri predlaga primirje.

Pismo našega cesarja sv. očetu.

Haag, 21. avgusta. (K. ur.) Kakor po-
roča holandski »Newsbureau« je izvedela
»United Press« iz Rima, da je došlo včeraj
v Vatikan lastnoročno pismo cesarja Karla,
ki je v zvezi z mirovno noto sv. očeta.

Note ne bo načelno nikdo odklonil.

Berlin, 21. avgusta. (K. ur.) »Acht Uhr
Blatte« poroča iz Ženeve: Čeravno je opa-
žati, da države četverosporazuma noto sv.
očeta odločno odklanjajo, se vendar čuti
jasne njihovo stremljenje stopiti v stik s
centralnimi državami. Posebno na franco-
ško ljudstvo napravlja nota velik vtis.

Berlin, 21. avgusta. (K. ur.) »Vossische
Zeitung« poroča iz Bazla: Vatikanski so-
trudnik »Corriere della Sera« poroča, da
bodo v glavnih obrisih sprejeli osrednje
države mirovno ponudbo sv. očeta in da
tudi sporazum ji ni nenaklonjen.

Anglija.

Rotterdam, 21. avgusta. (K. ur.) V
spodnji zbornici je interpeliral posl. Kind,
ali je vzela angleška vlada mirovno noto
sv. očeta v vednost in ali je pripravljena
na njo odgovoriti. Lord Robert Cecil je od-
govoril na obe vprašanji pritrjujoče.

Najvažnejše delo.

V »Domoljubu« čitamo:

Ketoličani vsega sveta spremljajo
s svojimi molitvami prizadevanje
svetega očeta in ga po svoji moći podpri-
rajo. Tretjič stopa sedaj Benedikt
XV. pred svet s pozivom na mir. Italijanska
vlada se je bila prvič takoj upra-
la in je papežu zagrozila, da bi vsako
posredovanje za mir od njegove strani
smatrala kot sovražno dejanje proti se-
bi in da ne more potem več jamčiti za
osebno varnost njegova. Pa tudi ta
grožnja laških framasonov ga ni ostrala.
Papež izvršuje dalje svoj apostolski
poklic.

Podpirajo ga pri tem katolički mo-
žje. Osnoval se je med narodni katoli-
čki odbor v Švici, ki izkuša
pripraviti najprej katoličane do sporazuma.
Ravno sedaj so v Curihu zbrani
vplivni katolički možje: voditelj katoli-
čkega Centra v nemškem državnem
zboru, Erzberger, ki je s svojim nasto-
pom v zbornici strnoglavlil mogočega
državnega kancelarja Bethma.

Nato je bila seja zaključena. Jutri pri-
dejo na razgovor vprašanja zunanje poli-
tike.

rediti, da bi le mogli vplivni državniki
pritiski skup; dalje je tam avstrijski kr-
ščanski socialec dr. Mataja, izborni po-
znavalec mednarodnega prava, in deželni
glavar Kranjske dr. Susteršič. V
Curihu izhajajoči katolički list je te
dни prinesel prav temeljito pojasnilo o
jugoslovanskem vprašanju.

V odboru so še voditelj katoličkih
Čehov dr. Hruban, voditelj katoličkih
Mažarov grof Ziči, Poljaki in zastopni-
ki drugih nam prijaznih držav. Ti iz-
kušajo privabiti v svoj krog katoličane
iz sovražnih držav, da se naredi vender
enkrat vsaj nekaj stika med sovražniki. Framasonske vlade so seveda

temu skrajno nasprotne, a trajno se
vendar ne bodo mogle upirati želji po
miru, ki mora med ljudstvi pridobivati
vedno več tal. Če dalje vojska traja.

Ko je šel načelnik naše stranke dr.
Susteršič iz Ljubljane in je izročil
posle svojemu namestniku, je dejal:
Kaj morem v teh razmerah
boljšega storiti kakor da
grem delat za mir? Dobrot-
nik človeštva je, kdor tudi
sam za en dan skrajša to
grozno uničevanje in stra-
šno zmedo pojmov!

Tako je. To vojsko je satan nare-
dal. Samo Bog jo more končati.

Bitka ob Soči se besno nadaljuje. — Položaj za nas dober. —
500 Italijano ujetih, 30 strojnih pušk zaplenjenih. — Francoski
louci v 11. soški bitki. — Soška bitka pokreta za mir v Italiji
ni oslabila.

Znani vojni kritik major Morath
piše o enajsti soški bitki, da ž no Italijani
ne bodo uspeli, kakor tudi niso ni-
česar dosegli v prejšnjih bitkah. Prire-
dili so jo le v pozdrav Poincaréju. Kar
tiče splošnega položaja, je Cadorna v
deseti soški bitki nameraval odrezati
avstrijsko bojno črto od srednje Soče in
s pehoto prebiti proti Ljubljani. V se-
danji bitki je Cadorna na črti od Avč
do Tolmina le bolj ali manj krepko de-
monstriral, ob morju pa išče poti, po
kateri bi prišel naravnost v Trst. Grma-
do, ključ do Trsta, bi rad Cadorna vzel
za vsako ceno. Napadel je iz prostora
vzhodno in južno od Gorice, da bi za-
vzel cesto ob železnicu, poizkuša, da bi
virgel naše čete z glavnega vrha na Faj-
tovem hribu; pri Kostanjevici nastopa
z močnimi silami, da bi napredoval. Od
izlivu Soče obstreljujejo z angleškimi
in s francoskimi topovi strmino pri
Gradežu; z morja so obstreljevali goro
monitorji. Ko so prenehali grometi to-
povi, je laška pehota iz Sv. Ivana na-
predovala proti cesti, ki vodi v Devin,
Grmado pa nameravali obkolidi s se-
vera. Zapiralni ogenj naših baterij je
italijanska krdela strašno kosil. Uspeh
Italijanov najbolje kaže, ker so naši
ujeli 5600 sovražnikov, dasi je premoč
velika in so se naši le branili.

Cadorna je besno in vztrajno na-
padal, a naša bojna črta stoji trdno.
Italijan namerava prebiti našo bojno
črto na Krasu. Prebil jo pa ni; le na
dveh točkah: pri Avčah in pri Selu je
nekoliko napredoval. Pri Avčah se je

nahajala naša bojna črta še spredaj na
zahodnem bregu Soče; zdaj gre čez Vrh
po naravni obrambni črti Kala, narav-
ne obrambne črte v teh krajih.

Izguba Selca je podrejene vojaške
važnosti: ogrožena ni Grmada; tudi na-
še postojanke na Krasu niso v nevar-
nosti.

Hrabrost naših junakov na soškem
bojišču izpričuje, ker so toliko sovraž-
nikov ujeli in zaplenili veliko strojnih
pušk.

»Dober je naš položaj«, poročajo
uradno iz vojnega tiskovnega stana.

Še grome topovi, še se bije besna
bitka ob Soči. Upamo, da bodo Lahi,
Francozi in Angleži zopet premagani.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 21. avgusta. Uradno:
Enajsta soška bitka se bije z vso
silo. Sovražnik je storil vse, da bi zru-
šil silo naše obrambe, ki je ostala zma-
govita v desetih krvavih bitkah. Na no-
beni točki bojišča, ki se razteza od višin
Julijskih alp do Adrije se mu to ni pos-
rečilo. Na severnem krilu 70 km dolge
črte v ozemlju Vršiča in Krna se je
razcepil italijanski napad z ozirom na
ozemlje v posamezne sunke, ki smo jih

uspeh, prestopek in poguben vpliv po-
kvarjenih tovarišij, nasprotno v kako
veselje in srečo so mu bili dobri učenci!
Skratka: imel je očetovsko srce. Z do-
stojno resnostjo in zdravim humorjem,
z dobrohotečno obzirnostjo, z globokim
umevanjem dijaške duše in zlasti s so-
čutnostjo do revnejših učencev si je ta-
koj pridobil srca svojih učencev in za-
upanje do njega je rastlo od dne do dne.
Umevno je, da so tedaj njegove bodril-
ne besede, njegovi versko-nravnimi opo-
mini padali na rodovitna tla. Kako do-
bro so nam dele besede: »Dzaj ste že
bolj odrastli; je dobro, če se vas na to
opozori o pravem času.« — Kadar je
imel povedati kaj važnega ali kočljive-
ga. In sledil je očetovski poduk in od
naše strani otroškozaupno vpraševanje.
Od njegovih navduševalnih opomb se
mi zdi najlepša ona, ko je pri otvoritvi
šolskega leta 1912/13 s svečanostjo spo-
minjal na kongres in sijaj, ki ga je na
Dunaju razvil Evharistični kralj s pri-
zadovanjem naše cesarske hiše.

V višji soli je bil pri čitanju klasi-
kov vesel vsake prilike, kjer nam je
mogel dati kak nauk za življenje. Če je
bita stvar važnejša, je imel navado še
čisto za uvod odkritosrčno izreči svoje
mnenje: »Mislim, da je za vas umes-
to, če se rajši pogovorimo o stvari,
da bi vas mučil s suhoparno gra-

gimnazijski kateder in že spet oditi k
vojaškim cenzuram v Zagreb, Ljubljana,
Karlovac, za tem zasesti stolico na
vojaški nižji realni šoli v Maros Vásárhely-u,

preživeti cel alfabet od začetka
do konca in od konca do začetka ter
končno neposredno pred odhodom v
streške jarke pasti na vežbališču od
lastne ročne granate.

Če je kje na svetu poklic zaradi po-
klica, je to učiteljski stan in Maks Se-
ver je bil profesor, kakršnih nam manjka.

To vedo zlasti njegovi učenci, ki mu
bodo ohranili hvaležen spomin za veden-
no. Treba bi bilo darovitosti Edmonda
de Amicis (Cuore), če bi hotel kdo opis-
ati njegovo delovanje v šoli, njegovo

blago srce in plemenito dušo, s katero
so nas vezale tako nežne vezi. V resnici
bi si človek ne znal razlagati vnenje, s

katero je opravljil delo svojega pokli-
ca, ko bi ne vedel, da se je tega svojega
poklica v vsej njegovi dalekosežnosti
tudi zavedal. Sam mi je priznal v ne-
kem pismu: »Jaz sem si bil v svojem

srcu že pri

vse popolnoma odbili. Južno od Avč in vzhodno od Kanala je sovražnik z novimi silami našo bojno črto potisnil nekoliko nazaj. Pri Vrhu smo ujeli italijanski napad; posamezni oddelki so pa držali svoje postojanke, dokler niso bile popolnoma obklopjene; umaknili so se nato skozi napadalce. Med Desklo in Vipavo so se rušili v bojih, ki so trajali podnevi in ponoči, navali na naši južnško branjenih črtah. Poleg strelskega polka št. 7 se je zopet posebno odlikovala slavna prva črnovojniška brigada (moštvo iz Spodnje in iz Zg. Avstrije). Ravno tako uspešno so se borili preizkušeni branilci Krasa. Osvojitev uničene vasi Selo tvori edini krajni uspeh, ki ga je priboril tu sovražnik, ki je žrtvoval na tisoče mož. V obeh dneh bitke smo ujeli nad 5600 mož in zaplenili 30 strojnih pušk.

Severnozahodno od Arsiero so odelki 2. tirolskega polka cesarskih lovcev in naskakovalne patrulje ujele v Italijanskih jarkih 4 častnik, 90 mož in eno strojno puško.

AVSTRIJSKO VEČERNO POREČILO.

Dunaj, 21. avgusta. (K. u.) Vojni tiskovni stan:

Bitka ob Soči se nadaljuje z isto besnostjo. Težišče na Krasu. Položaj za nas dober.

Načelnik generalnega štaba.

Podrobno poročilo vojnih poročevalcev o drugem dnevu XI. bitke ob Soči.

Vojni tiskovni stan, 21. avgusta. Soška bitka, ki je zapletla neštete tisoče v nove, strašne boje, čisto nič ne zaostaja za zadnjo silovito borbo. Na mnogih točkah nastopajo z večjo množico topov in ljudi, kakor v deseti bitki. Splošno napadajo iste odseke, kakor ko se je pričela zaunja ofenziva. Na severu napada brigada za brigado gorovje med Avčami in goro sv. Gabrijela, ki zapira gorsko planoto med Banjšico in Trnovcem. Izgane ceste Gorice sipajo temna krdela proti pustim gričem, ki obdajajo vzhodni rob nesrečnega mesta. Od droga na utrdbi Fajtovega hriba do borih utrdb Tržiča pokriva vse dim in ogenj.

Ne more se reči, kdaj da se bo končala divja borba, a rečemo že lahko, da se je prvi naval italijanskih množic krvavo zrušil. Prebili niso nikjer, le v nekaterih odsekih se jim je posrečilo, da so vpadi, a skoraj povsod se je položaj vzravnal. Več polkov, ki so plezali po poti na Kalvarijo čez Solkan na Sveti Goro po tesnih stezah, je poizkušalo, da bi se polastili postojanki, ki obkoljujejo razvaline samostana. Pri hiši in strmini se je sunek končal. Izjavil se je tudi njih poizkus, da bi bili severno od tam razvili c. kr. bojno črto in da bi prebili proti Trnovskemu gozdu.

Na Goriškem pokrivajo grice od Sv. Marka do Panovškega gozda gore mrljev, a železnega obroča niso čisto nič izrahljali; popolnoma se je pa zrušil italijanski naval na Komenski planoti. Sovražniku se je posrečilo, kar se vselej zgodi, da je z prvim zagonom prišel v najsprednejše postojanke, a skoraj na vseh točkah se je moral takoj umakniti mogočnim protinapadom. Italijani so se dozdaj zarili le vzhodno od razvalin Kostanjevice, a tudi v tem zelo tesnem odseku so le malo pridobili. Zaman so poizkušali, da bi se bili z navalom polastili severno od Kostanjevice ležeče kote 464; posrečilo se jim tudi ni, da bi bili obšli tu vrh Fajtovega hriba na strminah proti Vipavski dolini.

Včeraj so doživeli Italijani poraz, ki spada med najtežavnejše cele vojske.

matiko, s katero bi radi mnogi oveko-večili sebe in svojo ženjalnost. V višjih razredih jaz gramatiko suponiram; sicer sami veste, da sem vas na to opozarjal že v nižjih razredih.«

Res je v nižjih razredih znal tudi oblikoslovje pokazati učencem v pravi luči, buditi veselje zanj kažoč na neprcenljiv užitek klasičnih čtv, brž ko so jezikovne težkoče premagane, in nas čuvati pred nevarnostjo naziranja, da je oblikoslovje samo sebi namen.

Ne le, da je samo v Šoli gojil čut za vse iepo in dobro, tudi zunaj v naravi na izprehodih in izletih je znal buditi v mladom človeku zanimanje za naravino krasoto. Bil je sam intimen prijatelj narave; saj je kot lovec prežil v nji marsikaj lepih trenutkov in njegovemu bistremu očusu ni manjkalo pozornosti za najmanjši miglaj. Poznal je naše gozde, naše loke in potočke, ljubil lepo slovensko zemljo in pri pohodu v Srbijo, kakor da je zadnjič pozdravl valovo domače Save. Sicer je služil kot nadporočnik pri hrvatskem 78. pešpolku, ali zaigralo mu je srce od veselja, kadar je daleč od domovine, začul slovenski napev! Kako je bil vesel brata Hrvata, ki je bil, kakor piše v dnevniku, »bolj slovenske krvje.«

Da, še se najdejo ljudje, ki so slovenske krvje, ali Maksa Severja ni najti med živimi nobenega več. Svojo sloven-

Kras v oblakih ognja in dima.

Budimpešta, 21. avgusta. »Az Est javlja iz vojnega tiskovnega stana: Nova soška bitka, ki divja že dva dni, ne zaostaja za strašnimi borbami desete bitke ob Soči. Italijani napadajo skoraj v ravno tistih smereh, kakor zadnjici. Kras pokriva ogenj in dim od Fajtovega hriba do Tržiča. Prvi naval italijanskih množic se je zrušil, to stoji. Nikjer niso prebili, kjer so v tesnih odsekih vdri v naše črte, smo jih hitro vrgli. Več polkov smo odbili na solkanski poti. Preprečili smo Italijanom njih načrt, da bi bili razvili našo črto na Kuku in da bi prodri proti Trnovskemu gozdu. Griče Sv. Marka pokrivajo kupi italijanskih mrljev. Na komenski višini se je naval Italijanov popolnoma zrušil. Italijani drže le vzhodno od razvalin Kostanjevice nekaj osvojenih postojank, a pridobili so jako malo.

Francozi ob Soči.

Bern, 21. avgusta. Enačno bitko ob Soči znači, ker se bije tudi nekaj francoških lovskih bataljonov. Prihod Francozov na soško bojišče so prikrivali, a izdali so ga s preveliko hvalo, s katero je zadnje čase slavilo italijansko časopisje Francoze, kakor tudi s tem, da je sprejel Cadorna neposredno pred ofenzivo Poincaréja kot gosta. Navzočnost Francozov v bojih pri Soči je pa odkrila brzjavka Viktorja Emanuela Poincaréja, v kateri je povedal, da se bore Francozi ramo ob rami z Italijani.

Bitka pri Selu.

Dunaj, 21. avgusta. Iz vojnega tiskovnega stana se javlja o bitki pri Selu:

Tudi danes je najsilnejše besnel boj na južnem delu Krasa. Najbesnejše so rjoveli italijanski topovi vseh kalibrov; novi sovražni polki so zavzemali mesta izčrpanih svojih prednikov v dnevnevi bitki. Uspeha Italijani zopet niso dosegli. Zastonj so prelivali kri, zaman so se borili. Na tisoče mrtvih Italijanov pokriva Fajtov hrib in razvaline sestreljene vasi Selo. Angleški in francoški topovi so sodelovali, da uničijo naša kritja in jarke, a zrušili niso zveste obrambe in železnega odpora branilcev. Skoraj ni mogoče verovati, in spada v najslavnejši list povestnice sedanje vojske, kar je storil in kar še dela vsaki naš mož od najvišjega poveljnika do prostaka na krvavem pozorišču.

Pri presoji položaja do torka opoldne se lahko reče: mali uspehi, ki jih mora v prvem razvoju vsake napadnale bitke prepustiti branilec sovražniku, so bili zdaj še neznannejši, kakor v 10. soški bitki. Na planoti Kala se je posrečilo sovražniku, da je prišel na vzhodni breg Soče. Južno od Avč pri Kanalu je zasedel sovražnik mali del bojne črte. Črta naše pehote se je moral umakniti tam v tisto postojanko, ki gre po pobočju, ki se razteza vzhodno od tam; to obrambno črto držimo proti vsem napadom.

Na cesti Jamlje-Selo sledi površi napadi Italijanov. Vedno nove množice gonijo na naše postojanke, ki se nahajajo na zahodnem robu sestreljene vasi Selo. Vas so sovražne granate tako razbile, da jo pač ne moremo več nazvati vas. Pehta se je umaknila na povelje za vas Selo in je prepustila sovražniku razvaline vasi. Ker leži Selo pri razpoki Brezovice, kjer meji Grmada in Krasom, je za zdaj brez vsake važnosti, če so zasedli vas Italijani, ker so nadvladajoče višine, za katere edino gre, trdno v naših rokah. Glede na način, kakor napada italijanska pehota, se 11. soška bitka le malo razločuje od prejšnjih bitk. Napadajo tako, kakor v prejšnjih bitkah. Sovražna pehota napreduje v globokih vrstah, ko misli, da so postali s pri-

sko kri je prelil za domovino, seme naše srečnejše prihodnjosti. Ali pa je gotovo, da bo seme vzlilo? Kaj je gotovo? Kot da bi bil stopil iz pravljice na realna tla, se je v divni noči ob Drini za vojsko oboroženi junak zamislil v prežeto idilo svojega srečnega družinskega življenja in ranjen od krute in edino gotove resničnosti zavzdihnil:

»Mesečina nad Drino; pokanje parul; prepelici odgovarja žaba.«

To je gotovost. In gotovo je, da tiste oboroženega junaka Maksa Severja ne bo več iz vojske domov. To priča njegovi gospa poslana, okrvavljeni častniška kapa in dolg črn trak z zlatim napisom: »Dragemu tovarišu pešpolki 16. 52. 53.«

Sest mesecev že žaluje za njim toliko in toliko hvaličnih učencev, za njim žaluje mlada neutolažljiva vdova s sedmerimi sirotami: »Ko bi vedela, da njegova kri ni tekla zastonj, kako gladka tolažba bi to bila zame... Celo sama bi šla z veseljem v smrt zapustivši usodi vseh sedem nesrečnih sirot, ko bi mi kdo mogel dati poročilo, da je s tem zagotovljena slovenski domovini boljša, pravičnejša, srečnejša bodočnost!«

Junak in junakinja!

Jos. Turk,

v imenu nekdanjega razreda.

pravljilnim topovskim ognjem naši jarki zreli za napad. Pri napadih zadnje dni so vzele najprednejše vrste italijanske pehote s seboj strojne puške. V borbah včeraj smo zaplenili 30 strojnih pušk, kar dokazuje, kako živahno da naša obramba dela.

Italijanski ujetniki izpovedujejo, da je njih poveljstvo računalo na osvojitev Trsta že začetkom napada. V italijanskih strelških jarkih so rekli vojakom, da so izdelali za napad na avstrijsko soško bojno črto tak načrt, da bodo v nekaterih urah vzeli Trst. Načrt se je naslanjal pred vsem na sodelovanje mnogoštevilnih francoških in angleških topov, kakor tudi italijanskih topov, in da poseže tudi mornarica v boje na suhem z najtežjimi topovi. Vse to naj bi se izvedlo istočasno z navalni pehote. Italijanski ujetniki tudi potrujejo, da so se italijanski vojaki naveličali vojske in da se upori vsaki dan pojavljajo.

V Trstu je tudi v enačni soški bitki vse mirno, kakor med njenimi desetimi prednicami. Nenadno obstrelevanje je prvi hip ljudi razburilo, a dnevnega dela ni dolgo motilo. Vse gre, kakor navadno. Naši letalci krožijo podnevi in tudi ponoči nad mestom, katero zapirajo italijanskim letalcem.

V bitki pri Soči streljajo sovražniki s 6800 topovi; 1800 jih je francoških in angleških.

Berlin, 21. avgusta. »Lokalanzeiger-poroča iz Karlsruhe: «Stampa» poroča: V bitki pri Soči streljajo s 6800 topovi; 1800 jih je angleških in francoških.

Bitka se včeraj nadaljevala z nezmanjšano silo. — Na Krnu odbita dva, na Mrzlem vrhu pa en napad. — Pri Desklah bil sovražnik vržen. — Uničeni sovražni bataljoni pri Vodicah, na Sveti Gori in na gori sv. Gabrijela. — Zrušeni sovražni naskoki vzhodno od Gorice. — Na Krasu odbili naši junaki vse napade, le Selo je ostalo sovražniku. — 5 italijanskih letal sestreljih.

Dunaj, 21. avgusta. (Kor. ur.) Vojni tiskovni stan: Bitka se je nadaljevala z nezmanjšano besnostjo podnevi in ponoči od Avč do morja. Našo črto od Mrzlega vrha do Tolmina so podnevi obstrelevali s težkimi topovi; ogenj se je proti večeru posebno ojačil pri tolminskem mostišču.

Sovražnik je napadel dvakrat našo postojanko na Krnu; močno je napadel tudi Mrzli vrh, a smo ga odbili.

Južno od Avč in vzhodno od Kanala smo utrejali našo novo bojno črto. Tam je odbil strelski polk št. 7. 20 sovražnih napadov, uvel 400 sovražnikov in zaplenil 7 strojnih pušk.

Z najtežjim topovskim in z ognjem min je obstreleval sovražnik ostalo bojno črto do morja.

S protisunkom smo vrgli sovražnika južno od Deskel, kjer je bil vdrl.

Po kratkem bobnečem ognju so naskakovali sovražni bataljoni Vodice. Sv. Goro in goro Sv. Gabrijela; naš ogenj jih je uničil.

Boj divja tudi vzhodno od Gorice. Pri Solkanu, pri Grčini, pri Vrtojbi in pri Bilejah je sovražnik neprestano s svojimi množicami naskakoval, a dosegel ni ničesar; naš ogenj mu je zadal najtežje izgube. Južno od Grčina se je sicer posrečilo sovražniku, da je vdrl v našo prvo črto, a ponči smo ga anapodili in ga tudi tam vrgli v pobližnem boju, ki je trajal eno uro. Slavna I. črnovojniška brigada se je v teh bojih posebno odlikovala.

Naše postojanke na Krasu od Vipavske doline do morja je sovražnik včeraj in ponoči brez odmora besno napadal; posebno je nastopal proti Kostanjevici in zahodno od Medeje. Naše junake čete so popolnoma odbile vse napade na naše postojanke, le Selo je v menjačih se borbal ostalo Italijanom. Pri Flondarju in jugozahodno od Sv. Ivana smo ponovno odbili težke sovražne napade.

Ves dan so se bili številni zračni boji; 5 sovražnih letal smo sestreljili.

V nedeljskem boju naših pomorskih letal s sovražnimi monitorji, ki so obstrelevali Trst, so naša pomorska letala zmagala; monitorje so prisilila, da so morali prenehati streliati. Eno pomorsko letalo smo izgubili.

Sovražnik je včeraj obstreleval s težkimi topovi tudi naše postojanke na Rombonu. Ogenj naših topov je že odbil sovražno pehoto, ki je dopoldne napadla.

Napetost v Rimu.

Curih, 21. avgusta. Iz Rima: Rimljani zasledujejo razburjeni ofenzivo ob Soči. Uredništvo listov oblegajo velike množice, ki pričakujejo posebnih izdaj. Italijansko časopisje je napovedalo, da bo avstrijska bojna črta kmalu prebita.

Soška bitka Italijanov ni navdušila za vojsko. — Silovito pomanjkanje papirja v Italiji. — Italijanski ministrski svet.

Lugano, 21. avgusta. (K. u.) Italijanski listi poročajo: Italijansko vojno vodstvo in vlada sta nameravali z ofen-

zivo zopet razpaliti vojno strast med narodom, ker je nota sv. očeta hrepenenje po miru v ljudstvu zelo okreplila. Uspeha pa niso dosegli; nasprotno: socialisti v Milanu so na shodu strašno nastopili proti nadaljevanju vojske.

Lugano, 21. avgusta. Popirja v Italiji tako primanjkuje, da ne morejo niti dovolj dopisnic natisniti.

Lugano, 21. avgusta. Danes je zboroval ministrski svet. Sonnino se je včeraj dolgo časa posvetoval z russkim veleposlanikom in z nizozemskim poslanikom. Neko neutralno poslanstvo v Rimu se pogaja z upravo palače Torlonia, o najemninski pogodbi za avstrijsko poslanstvo pri Vatikanu. Spodne prostore v palači so že izpraznili.

Italijanska vlada proti mirovnemu potretu.

Bern, 21. avgusta. (K. u.) »Neue Zürcher Ztg.« poroča z italijanske meje: Minister Commandini je izdal okrožnico prefektom, s katero jih poziva, naj osrčujejo in pomirujejo prebivalstvo, naj krepé odporno moč in naj nastopajo proti vojni nato proti agitaciji.

bila ranjena tudi njena 2 in pol letna hčerka kar so pa opazili še naslednji dan.

Težko ranjenih je bilo 7 oseb, ki so jih prepeljali v mestno bolnišnico, in sicer: Helena in Karel Bavdaž, Julija Dionisio, Mihail Hrimek, Ernest Hambrusch, Marija Reinhardt in Mihail Kanian.

Vtisk sovražnega napada je bil v prizadetih okoliših, kot je pač popolnoma umljivo, naravnost grozen. Ljudstvo je trumoma bežalo v edino varna kraja, v predora pod Montuzzo in pod Sv. Jakobom, ki sta bila v kratkem tako polna, da je bil vsak promet nemogoč. Pomirjevalno je vplival na ljudstvo prihod namestnika barona Fries-Skeneja, ki je v spremstvu namestnika policijskega ravnatelja dr. Mahkovca, ogledal prizadete kraje in rodbine, tolažil ljudstvo ter najtežje prizadetim skušal z denarno podporo za prve potrebe pomagati iz najhujše zadrege. Kolikor smo poučeni s pristojne strani, poskrbi gospod namestnik kar najizdatnejše za prizadete rodbine.

Proti 8. uri zvečer je ponehalo. — Ljudstvo se je začelo vračati v svoje domove, ali vendar se ni pomirilo popolnoma, kajti ko je opolnoči zopet začelo treskati na Općine, je bilo zopet vse pokoncu. Šele tedaj, ko je bilo jasno, da mestu ni pričakovati ponovnih smrtonosnih pozdravov, se je prebivalstvo pomirilo. Oba predora pa sta vzletno prenočila precejšnje število ljudi, ki niso zaupali ponovnim zagotovilom, da se ni bati ponovitve napada.

Danes, v ponedeljek, je zopet počelo, toda sovražni strelji so bili naperjeni proti Općinam, in mesto ni bilo prizadeto.

Prebivalstvo iz Sv. Križa in z Općin, kolikortoliko tudi s Prosek in Kontovelja, se je umeknilo deloma v Trst, deloma pa proti Sežani in Bazovici. Poročila z najbliže kraške fronte so se danes glasila ugodno, in tako ljudstvo meni, da se v kratkem zopet lahko povrne v svoja domova.

Kolikor se pač da sklepati iz vseh okolišin, je bil ta napad na Trst le mimogredoč. Kaj naj pa tudi napadajo popolnoma odprto mesto?! Zato pa je tudi večina prebivalstva ostala hladnokrvna, v prepričanju, da se napad ne ponovi več. »Italijani vendar ne bodo razstreli Trsta, ki jim je takoreč edini cilj njihove vojnike!«

Danes je v Trstu zopet mirno, dasiravno vsakotoliko zagrim tam gori okoli Općin. Ljudje štejejo strele in preudarjajo, kam je neki zadelo. Prvi strah pa je minil, in ljudstvo se le zanima za ranjence s fronte, ki jih privaražajo po openski vzpenjači v tukajšnjem bolnišnico Rdečega križa.

Hud je bil nedeljski večer za Trst; upajmo, da se ne povrne nikoli več tak!

Nova bitka divja na rumunskem bojišču.

Na vzhodni bojni črti se je izjavilo več sovražnih protinapadov, ki so bili, deloma globoki 15 valov, naperjeni proti naši bojni črti Očna-Grožesteklarna, s težkimi izgubami za sovražnika. Višino 895 severovzhodno Soveje smo vzeli z naskokom deloma pa v vročem boju z ročnimi granatami. Močni sovražni protinapadi so se kravovo izjavili. S sunkom smo vzeli nadaljnje opiralische in privedli plen.

Kodanj. 21. avgusta. (Zakasnelo.) Na bojni črti 100 milj se je unela nečveno močna bitka, ki se bije v prostoru od doline Slomik do Galaca.

NEMŠKO URADNO POROČILO. Berlin, 21. avgusta. Veliki glavni stan: Od Dvine do Donave se položaj ni izpremenil.

Prvi generalni kvartirni mojster: pl. Ludendorff.

Rusko uradno poročilo.

20. avgusta 1917. Sovražnik je 19. avgusta trdovratno napadal pri Očni in pri Onesci. Napadal je Rumune pri reki Slanic, proti večeru se mu je posrečilo, da se je polastil dela rumunske jarkov in da je potisnil rumunske čete proti jugozahodnem robu Očne. Od ranejutre je sovražnik trdovratno napadal odsek žganjarne pri Grosesci; posrečilo se mu je, da je vdrl v postojano krijo. Boj se nadaljuje. V smeri proti Focani so Nemci napadli zjutraj 19. avgusta na obeh straneh železnice Focani-Adjudul. Opoldne so vzeli prvo črto zahodno od železnice, a s protinapadom smo položaj zopet vzravnali.

Vzhodno od železnice je pritisk Nemcev Rumune prisilil, da so se umaknili na skrajni konec vasi Mericesti.

Nemci zavzeli višino severovzhodno od Soveje. — Zrušeni sovražni napadi pri Grozesci.

Dunaj, 21. avgusta. (K. u.) Vojni tiskovni stan: Nemške čete so vzele

včeraj z naskokom višino severovzhodno od Soveje, katero je sovražnik žilavo branil; držali so jo proti sovražnim protinapadom; ujeli so nekaj stotin sovražnikov in zaplenili več strojnih pušk.

Sovražnik je napadel včeraj popoldne in zvečer z znatnimi silami: v kraljih do 15 valov, prostor pri Grozesci. Vsi napadi so se pred našimi postojankami krvavo zrušili.

Tajna pogodba med Francijo in Rusijo. — Sazonov odpotoval v inozemstvo.

Berlin, 21. avgusta. Na tozadnevo vprašanje se je odgovorilo posl. dr. Stresmanu pismeno o ruskih tajnih pogodbah, da se je sklenila februarja 1907 med Rusijo in Francijo tajna pogodba, ki zagotovi Franciji sledeče aneksije: 1. Alzacio-Lorenzo z mejami iz l. 1790.; 2. Ozemlje Saare; 3. glede na porenske dežele dobi Francija tiste dele, ki jih želi; ostale dežele naj bi tvorile zvezno državo.

Stockholm, 21. avgusta. Kerenskij je poslal bivšega zunanjega ministra Sazonova z važno diplomatsko misijo v inozemstvo.

Kako je odpotoval bivši car v prognanstvo.

Genf, 18. avgusta. »Matin« objavlja podrobnosti o prepeljavi bivšega carja v izgnanstvo. Carja so pregnali na pritsk strank. Sovjet je sumil, da vodi car tajno korespondenco, ki jo pa niso mogli odkriti. Načelno so sklenili še 18. julija, da izženo carja. Odločilo je pa pismo generala Gurka carju, katero so prestregli. Gurko je carju zagotovil svojo učanost. V tajni seji ministrstva dne 10. avgusta so sklenili, da pošljejo carja v prognanstvo. Kerenskij je odredil obširne priprave. Carsko selo so obkloplili širje polki. Carjeva rodbina ni smela v postelje, marveč je morala oblečena prečuti noč. Kerenskij je ob 4. uri zjutraj sam naznani carju, da mora odpotovati. Car je bil popolnoma pobit, carica se je pa držala ponosno pokonej. Carjeve hčerke so bile oblečene v višnjevo obliko, carjevič je pa bil vesel, ko so morali skupno odriniti. Štiri dvorjanke so pridelili velikim kneginjam. Princu Dolgurokovu, ki je sledil carjevi rodbini v prognanstvo, so podelili vodstvo dvora. »Figaro« poroča, da se je dvorni vlak s carjem v prognanstvo peljal 16. avgusta skozi Perm.

Avtstrijski junaki premagali na Balkanu zamorce in Anamite.

Odbiti sovražni napad pri Moskopolisu.

Dunaj, 21. avgusta. (K. u.) Vojni tiskovni stan: Bataljon Anamitov in stotinja zamorcev je napadla pri Moskopolisu. Odbili smo jih in jim zadali velike izgube.

Bilka pri Verdunu.

Kljub jasnemu vremenu niso nadaljevali z napadom na flanderski bojni črti vsled zadnjih velikih napadov z masami utrujeni Angleži. Na bojni črti Arras je bil v posameznih odsekih deloma močnejši sovražni topniški ogenj. Na obeh straneh Moze so vrgli Francozi v boju svoje goste naskakovalne skupine z enako brezobzirnostjo, kakor svoječasno v aprilski ofenzivi ob Aisne. Njihove krvave žrtve so temu primerno enako visoke, med tem ko so njihovi začetni uspehi zopet izredno omejeni. Ob neomajnem pasu naše glavne postojanke je bil odbit francoski sunek z najtežjimi krvavimi izgubami za sovražnika. Samo na posameznih mestih se mu je posrečilo v prvem navalu udreti v naše postojanke. Z neizrekljivo silovitostjo so se vrgle naše na sunek pripravljene čete na sovražnika in porivale z izredno silo borečega se sovražnika korakoma nazaj. V teh bojih je zadobil Francoz čez vse težke krvave izgube. Po semintja nagibajočem se boju je postal vrh »Mrtvega moža« v sovražni roki; ravno tako se mu je posrečilo ustaliti se v gozdu Corbeaux na višini 344. Zgodaj zjutraj 21. avgusta se je vnela na vzhodnem bregu Moze nova silovita bitka.

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Berlin, 21. avgusta. Veliki glavni stan:

Od Dvine do Donave se položaj ni izpremenil.

Prvi generalni kvartirni mojster:

pl. Ludendorff.

Rusko uradno poročilo.

20. avgusta 1917. Sovražnik je 19. avgusta trdovratno napadal pri Očni in pri Onesci. Napadal je Rumune pri reki Slanic, proti večeru se mu je posrečilo, da se je polastil dela rumunske jarkov in da je potisnil rumunske čete proti jugozahodnem robu Očne. Od ranejutre je sovražnik trdovratno napadal odsek žganjarne pri Grosesci; posrečilo se mu je, da je vdrl v postojano krijo. Boj se nadaljuje. V smeri proti Focani so Nemci napadli zjutraj 19. avgusta na obeh straneh železnice Focani-Adjudul. Opoldne so vzeli prvo črto zahodno od železnice, a s protinapadom smo položaj zopet vzravnali.

Vzhodno od železnice je pritisk Nemcev Rumune prisilil, da so se umaknili na skrajni konec vasi Mericesti.

Nemci zavzeli višino severovzhodno od Soveje. — Zrušeni sovražni napadi pri Grozesci.

Dunaj, 21. avgusta. (K. u.) Vojni tiskovni stan: Nemške čete so vzele

nemške bojne sile; na bojni črti, ki meri nad 20 km, se je zrušil napad; le malo je pridobil krajinski uspehov.

Silovito so se pričeli pripravljati dne 21. avgusta na veliki sunek, katerega je izvedla francoska armada včeraj na povelje Anglike. Od gozda Avocourt do roba gozda Caurières je učinek topov, katerega so v zadnjih urah pred napadom še pomnožili do skrajnosti, izpremenil naše postojanke v obsečno, pusto polje udruž. Francoska pehota je planila v ranem jutru 20. avgusta v gostih naskakovalnih valovih v obrambi topovskega ognja, ki so ga bili naprej namerili, v gostih vrstah na naskok. Črni in beli Francozi so vdrli na mnogih mestih v naš obrambni odsek; s krvavimi žrtvami so morali priboriti od naših bojničev čet vsaki napredovalni korak. Ljuti pobližni boji in krepki protisunki so skoraj povsod sovražnika vrgli. Siloviti boj se je valil podnevi sem in tja. Na zahodnem bregu Moze je ostala Francozom le višina »Mrtvi moži« in južni rob »Gozda krokarjev«. Mi ležimo tam tik na severnem slemenu gore.

Še manj se je izpremenila bojna črta na vzhodnem bregu; le na višini 344 v jugovzhodni smeri proti Samognieu in v gozdu Fosses je sovražnik pridobil nekaj zemlje.

Ukrepi vodstva so se sijajno obnesli. Zgledno vztrajno in hrabro se je bila pehota, a zelo se mora pohvaliti tudi topništvo; uničevalo je sovražne priprave in zadajalo občutno škodo nastopu na naval; odlično je sodelovalo na uspešni obrambi. Druga orožja, posebno pionirji in letalci so zelo pripomogli, da je dan dobro izpadel.

Izgube francoske pehote odgovarjajo nastopu njenih množic in so izredno visoke.

Bilka pri Verdunu se še ni končala. Danes zjutraj so se uneli na mnogih mestih bojne črte novi boji. Vojskovodje in čete zaupajo, da se bodo končali ugodno.

X X X

Sestrelili smo 25 sovražnih letal, mi smo jih izgubili 5.

NEMŠKO VEČERNO POROČILO.

Berlin, 21. avgusta zvečer. Veliki glavni stan:

Na Flanderskem topniški boj z menjajočo se silo. Severno Lensa krajni boji. Fred Verdunom se na posameznih mestih bojne črte še bore. Na višini 364 smo odbili močne francoske napade.

Prvi generalni kvartirni mojster
pl. Ludendorff.

Avstrijsko kulturno delo v Črnigori.

Avstrijska vojaška uprava je našla v Črnigori 417 km skrajno zanemarjenih cest. Te ceste je vse popravila, razen tega pa zgradila nadaljnih 294 km cest in 18 km uspenja. Dežela se je razdelila v politične enote, katerim tvoari temelj občina. Avtomobilski, poštni in brzozavni promet se je znatno dvignil; dočim je bilo preje v deželi 970 km žičnih napeljav, jih je sedaj 3500 km. Ob Skaderskem jezeru je naša vojaška uprava luko Plavnicco docela dogradila in urenila. Izmed novoustanovljenih industrijskih podjetij bodi omenjena tobačna tovarna, ki more na leto poleti 400.000 kg tobaka, dalje tovarno za led, žage, ribarnica s konzervno tovarno in en vodovod. Prebivalstvo smo podpirali z živilimi, pospeševali kmetijstvo s stroji, semenom in poukom. Šol se je otvorilo do konca junija 168 s srbohrvatskim učnim jezikom in 23 z albanskim. Za dijaške ustanove je bilo na razpolago 60.000 K. Denarna vrednost in promet z denarjem se je temeljito urenil. Vzorno se je skrbelo za javno zdravstvo, po celi deželi so se ustavovile bolnišnice. Tako se je zatrl legar. Sploh si je postavila Avstrija v Črnigori s svojim kulturnim in civilizatornim delom najlepše spomenike.

Noranja politika.

Nemci proti jugoslovanski deklaraciji in proti slovenski narodni avtonomiji.

Zadnje časa napada nemško časopisje zelo ostro Slovence in Jugoslovane radi državopopravne deklaracije Jugoslovanskega kluba. Najboljši dokaz, da je politika »Jugoslovanskega kluba« prava in da smo zadeli v živo. Protestiramo pa najodločnejši proti podlemu sumničenju nemške publicistike, da so naša stremljenja, izražena v jugoslovanski deklaraciji, v službi sporazuma. Nek brezvesten nemški državni poslanec je napisal v današnjem »Grazer Tagblattu« dolg članek pod naslovom »Die wahre Ziele der slowenischen Politik«. Razume se, da nas besno napada. Toda v članku je tudi stavek katerega se ni dotaknila graška cenzura: »Saj vemo, da je skupna misel Korošča in Pašiča, Kreka in Lloyd George, Rybača in Ribota eternum censeo« slovenskih voditeljev. —

Tako torej! Ker hočemo biti Jugoslovani združeni v okviru Avstrije pod habsburškim žezlom, smo torej v službi sporazuma in Pašiča.

Logik denuncijantov! Ali mislijo Vsemici, da smo tako kot oni, ki bi bili raje danes kot jutri pod Nemčijo?

Ministrski svet.
Dunaj, 21. avgusta. Pod predsedstvom ministrskega predsednika dr. pl. Seidlerja se je vršil danes popoldne daljši ministrski svet, katerega so se udeležili vsi člani kabinta.

Dr. Mattuš odstopil kot predsednik češkega Narodnega odbora.

Kakor poročajo »Narodni Listy« se nahaja češki »Narodni vybor« v resni krizi. Predsednik Narodnega odbora dr. Karel Mattuš je naznani podpredsednik odbora posl. Němcu, da odlaga v interesu edinstva češkega naroda mesto predsednika Narodnega odbora.

Skupno delo češov s Poljaki v Šleziji.

V Poljski Ostravi se je vršil 5. t. m. posvet zastopnikov šelskih Č

kih se ne upoštevajo, a v tem slučaju morajo ostali redi biti povprečno »dobri«; ali absolviranje trirazredne meščanske šole, oziroma 8. razreda osemrazredne ludske šole, oboje s povprečno povoljnim uspehom. 2. Starost 14 let. 3. Sprejemni izpit iz učnega jezika, matematike, fizike in posebnih slučajih tudi iz risanja.

Za obisk višje obrtne šole je ustanovil kranjski deželni odbor 10 štipendij po 500 krov, mestna občina ljubljanska pa 6 štipendij po 500 K na leto. Tudi državnih ustanov je večje število na razpolaganje.

Vpisnina znaša 2 K, šolnina pa 5 K na semester. Od plačevanja šolnine opreša c. kr. deželna vlada.

Iz navedenih podatkov je razvidno, da je višja obrtna šola za naš narod velikega pomena. Kdor nima veselja do nehvaležnega in dolgotrajnega akademičnega študiranja, temu se sedaj nudi prilika, v dogledno kratki dobi završiti svojo izobrazbo, se postaviti na lastne noge in si ustvariti temelj za sigurno in čestokrat cvetočo eksistenco. Osobito sedaj, ko je po vojni pričakovati ogromnega dela in zasluga na tehničnem polju, bode novi zavod dobro došel naši podjetni in za tehnične vede nadarjeni mladini. Starši in odgovorni reditelji se torej na novi zavod kar najnujnejše opozarjajo!

Prepr za medvedjovo kožo.

Lugano, 20. avgusta. (Kor. ur.) Italijanski listi napovedujejo, da pride Pašić koncem tega meseca za dva dni v Rim. Pašić je rekel dopisniku lista »Gazetta del Popolo«, naj bodo Italijani zadovoljni, če jim prepusti Trst, Pulj in Valono. Več italijanskih listov pa piše, da bo Pašić v Rimu odnehal tudi glede na Dalmacijo.

Lugano, 21. avgusta. Turinski poslaneč Bevione je poročal turinskemu listu »Gazetta del popolo« o svojem razgovoru s Pašićem. Poročilo pravi, da se Italija in Srbija in Anglija in Francija glede na vprašanje Jadranskega morja še niso sporazumeli in se še tudi ne ve, kako se bodo sporazumeli. Pašić je rekel, da se je na Krfu sklenila pogodba o ustanovitvi srbsko-hrvatsko-slovenske skupne države, ki bi jo tvorila ozemlja navedenih narodov. Na vprašanje, kaj da bo s pogodbo Italije z njenimi zavezniki, ki so zagotovili Italiji dele Dalmacije, je Pašić odgovoril, da je Dalmacija, če se izvzame Zader, slovenska in ne more pripasti Italiji, ki mora to priznati, ker se je ustanovila temeljem narodnega načela. Celine tudi ni mogoče zamenjati z otoki in s Kotorjem. Kotor je srbsko ozemlje. Ne trpimo, da nam ga vzamejo. Italija bo dovolj močna na Jadranskem morju, ker bo imela Trst, Pulj in Valono. S prijateljsko pogodbo si lahko zagotovi gospodarske knosti na Balkanu.

Lugano, 21. avgusta. »Secolo« poroča, da bo prišel Pašić te dni v Rim, kjer ostane dva dni.

Srbski ministrski predsednik Pasić je izjavil v pogovoru s poročevalcem »Daily Chronicle«, da se lahko premagajo interesna nasprotstva med Italijani in Jugoslovani, ker Anglija ne bo oskodovala niti na ljubo Jugoslovanom zvestega zaveznika. Natančno rešitev problema še ne more povedati. Pasić je rekel: »Z italijanskim narodom hočemo živeti v prijateljski zvezi. Za oba naroda je dovolj prostora, med tem ko so naši interesi, zoperstavljati se nemškemu ekspansijskemu stremljenju proti jugu, skupni. Italija in nova Jugoslavanska država se na ta način lahko medsebojno podpirata.«

»Popolo d'Italia« poroča o novi verziji glede italijansko srbskih pogajanj v Londonu. Dosežena pogodba je že definitivna in je posledica mnogih konferenc, na katerih so sodelovali zavezniki kot posredovalci. Iz vzrokov mednarodno politične oportunitete pa ni mogoče poročati natančnih podatkov. Vendar je to gotovo, da je zgrajeno bodoče dobro sporazumljenje med Italijo in Jugoslovani na interesni skupnosti. Banket, ki ga je priredilo londonsko srbsko poslanstvo Pasiću, na katerem sta imela Lloyd George in Cecil priliko govoriti, je bil, ko je bila pogodba že dejstvo.

Primorske novice.

Bolgarski kralj in naše begunke. Iz Gänserndorfa na Sp. Avstrijskem nam pišejo: Te dni se je peljal tod mimo naš zaveznik bolgarski kralj Ferdinand. Dve dekleti (Cilka Stefanova iz Vrtojbe in njena sedanja sosedka Ana Hurban) sva stali na dvorišču. Kralj je dal ustaviti avtomobil ter se z nama krake čas pogovarjal — vlak je že čakan nanj. Pred odhodom nama je dal vsaki 50 mark. Lepo sva se zahvalili in se spoštljivo poslovili. To je bil srečen dan za nju, ki ga ne bova pozabili.

Sestanek goriških beguncev v Dolenjavi na Dolenjskem. Na povabilo preč. g. kaplana in deželnega poslanca Karola Škulj so se zbrali v velikem številu goriški begunci iz sodraške, ribni-

ske in kočevske doline v Dolenjavi k sestanku. Sestanek se je vršil v društvu dvorani. Dvorana je bila nabito polna, v tolikem številu so se begunci odzvali povabilu g. poslanca. Gosp. poslanec Škulj je v toplem in jedrnatem govoru pozdravil navzoče begunce in izrazil svoje veselje nad številom zbranih. Spominjal se je prvih beguncev iz daljnje Galicije, ki so bivali na Dolenjskem in kako je sedaj enaka usoda zadeva njegove bližnje rojake Slovence iz Primorske. Besede iskrenega sočutja nad usodo goriških beguncev so donele iz ust g. poslanca in marsikdo je ginjen na tem porosil solzo. G. poslanec je razkril zbranim, da je namen sestanka organizacija beguncev in prešel nato k pogovoru. Razpravljal se je o ustanovitvi posebnega odbora v pomoč beguncem iz sodraške, ribniške in kočevske doline, ki naj bi bil nekak posredovalni organ med tukaj bivajočimi begunci in posredovalnico v Ljubljani. Odbor naj si ustanovi samostojno nabiranje darov za begunce. Glavna točka, o kateri se je živahnno razpravljalo, pa je bila samostojna aprovizacija za begunce, s katero naj bi se nekoliko opomoglo bedi beguncev. Nato so na sestanku zbrani izrekli najsrčnejšo zahvalo gg. poslanecem dr. J. E. Kreku in J. Fonu in posredovalnicu v Ljubljani za trud in nad vse požrtvovalno delovanje v korist beguncev. Končno je bil izvoljen »odbor v pomoč beguncem v sodraški, ribniški in kočevski dolini«, in sicer predsednikom preč. g. kaplan in deželnim poslanec Karol Škulj, odbornikom razen domaćinom tudi gg. Adamič, župan iz Skrbine, Čotar, Marušič in za tajnika F. Sedej.

Iz Italije. Učiteljska kandidatinja Zora Braz iz Srpenice piše prof. I. med drugim to-le: Saluzzo (Piemonte), dne 21. julija 1917. 20. majnika sem odšla iz Gorice domov na Srpenico. Od tu ni bilo več izhoda in tako smo doma med tečji prebivali dva meseca in pol. Potem smo se podali v bližino Čedada in smo bivali tam v platnenih šotorih šest tednov. Ptice nam znane (aeroplani) so nas vedno pozdravljale in se potem vračale proti Gorici. Pozneje smo odpotovali v mesto Vercelli, potem v Crescenzino, zdaj pa smo tukaj v kraju Saluzzo. Ne morem Vam popisati veselja, ki ga občutimo, ko prejmemmo kakšno poročilo o svojih iz domovine.

Iz ruskega ujetništva se je oglasil po 35 mesecih za mrtvega proglašeni Leban Alojzij iz Črni št. 65. Služil je pri 27. pešpolku III. stotnine, ki ga je tudi proglašila mrtvim. Pač redek slučaj. Pisal je večkrat iz tujine, a domači niso do sedaj prejeli nikakega poročila.

Premoženje so zaplenili Josipu Stabile, bivšemu županu v Strassoldu in Lucijanu Spanghero, roj. l. 1891. v St. Kocjanu, vseučiliščniku, sedaj odsotnemu, ker sta osumljenia zločina proti brambni moči države.

Tatvine v Trstu. V stanovanje Margarete Cwyner v Trstu, ul. Institutu, so 15. t. m. popoldne, ko se je gospa odpravila z doma po opravkih, vlomlj. štirje 15–17-letni fantje in odnesli raznih dragocenosti za 1120 krov, 80 krov v zlatu, tri zadolžnice vojnih posojil za 14.000 K in 170 krov v gotovini. Vse štiri zlikovce so zaprli, toda izmed ukradenih predmetov so našli pri enem izmed njih le 170 K, drugega nič. Fantiči, ki so radi tatvine že vsi predkazovali, dozdaj še trdovratno taje.

Rekvizicija sena in živine v Istri. Istrska deželna upravna komisija nazzanja, da morejo odslej dalje rekvirati živino in seno v Istri samo okrajne politične oblasti.

Pogrešani. Fran Rijavec, vojni ujetnik, Jekaterinoslavská gub., Aleksandrovsk, povetni jašček 79 (?), Rusija, želi zvedeti za svojo ženo Bernardo Rijavec z dvema otrokoma od 8 do 12 let, doma iz Šempasa pri Gorici. — Jožef Gašperin, begunec v Vranji vasi, pošta St. Peter pri Rudolfovem, išče svojo ženo M. Gašperin z dvema otrokoma, doma iz Imenja pri Kojskem. — Alojzija Zamar, Sarasdorf Nr. 22. b. Bruck a. d. L., N. Österr., išče svojega 14letnega brata Antona Zamar, ki je služil pri A. Medvešček, ulica Casa rossa št. 5 v Gorici. Ivan Misigoj, k. u. k. Sicherungs Dettachement, Feldpost 608/R, išče svojo družino, obstoječo iz žene in četvero malih otrok, doma iz vasi Dornovk št. 2, obč. Biljana pri Gorici. — Išče se Marija Mozetič iz Renč, v važni zadavi. Naslov naj se pošlje »Posredovalnici za goriške begunce v Ljubljani.«

Zahvala. Begunci iz Gabrij in Dol pri Tolminu, bivajoči v Ledenicah na Koroškem, se prisrčno zahvaljujejo svojemu deželnemu poslancu, g. Antonu Mikužu, ker jih je obiskal in jim prinesel 500 K podpore. Ravnotako se zahvaljujejo državnemu poslancu g. Fonu za ves trud in vso skrb, ki jih ima za uboge begunce. Dobrot in tolažbe, ki nam jo v teh težkih časih naklanjajo

naši poslanci, ne bomo pozabili. — V imenu vseh Ivan Brešan.

Trije begundi umrli. Tomaž Kranjc, bivši posestnik v Koseču št. 3, občina Drežnica, okr. Tolmin, je dne 18. avgusta t. l. v deželnem bolnišnici v Ljubljani umrl. Pogreb se je vršil dne 20. avgusta ob pol 2. uri popoldne. — Umrl je v Ljubljani Alojzij Kodrič, posestnik, begunc, star 52 let. — Umrila je Amalija Haraj, zasebnica, begunka, stara 42 let.

Infanterist Alojzij Kosmač, 4. dom. pp., III. stotnija, rojen leta 1896. v Cerknem na Tolminskem, je v izkazu izgub št. 22 z dne 18. novembra 1916 označen kot »pogrešan« od 2. novembra 1916 dalej; najbrže bo v vojnem ujetništvu. Tako poroča vojaško dušno pastirstvo 4. dom. pp. na pismo Jerneja Kosmač, očeta gornjega, sedaj v Poljanah.

Gospodarske beležke.

Minister Höfer je o vprašanjih prehrane izjavil naslednje: Za seboj imamo leto lakote; posebno je primanjkovalo moke in krompirja. Zadnje meseci smo živel izključno od rumunskega uvoza. Nova letina pšenice in rži je izpadla boljše, kar nismo mogli spričo suše pričakovati; sedaj je končno mogoče izdajati polne deleže moke in kruha. Upati smemo, da pridejo v razdelitev tudi zdrob, ovseni riž in druga živila, ki polnijo želodec. — Jako neprijetna pričak je bilo pomanjkanje krompirja. Že januarja smo morali natčeti semenski krompir. Sedaj se bo skušal krompirje pridelek kolikor mogoče zaseči in to važno živilo enakomerno razdeliti. Minister je govoril nato še o zgodnjem krompirju, katerega letina se je na Ogrskem docela izjalo, tako da Avstrija od obljudbljenih 5000 vagonov ni nič dobila. Kar se tiče kave, se je s surovim sladkorjem takoj nadomestila, da moremo z njim izhajati še eno leto. Na splošno smemo upati, da nam moke, kruha in krompirja ne bo pred časom zmanjkalo. Slabše je s kromo. Ovsu in posebno sena se je žal malo pridelalo. To se bo pri produkciji masti, masla in mleka neprizjeno pozna. Mesa je z ozirom na število naše živine dovolj na razpolago, samo kakovost bo slabša. Vsled pomanjkanja krme bo treba jeseni oddati več živine nego bo potrebno za konzum. To meso ne bo prišlo takoj na trg, marveč se bo spravilo za čas stiske v pomlad.

Upeljava gostilniške nakaznice. »Salzburger Chronik« poroča, da je izjavil prehranjevalni minister Höfer pri svoji navzočnosti v Solnogradu, da upeljejo v kratkem gostilniško nakaznico, da tako preprečijo dvojno prehranjevanje.

Prepovedano kajenje. Radi pomanjkanja tobaka nameravajo v Berlinu prepovedati kajenje na cesti.

Ravnalne cene za drva bodo po sklepku centralne komisije za presojo cen določile posamezne njene podružnice po deželah v smislu posebnih razmer. Cene za okrogli in rezani les bo pa najbrže določila vlada.

Zaplemba letošnjega maka odreja ministerialna naredba. Prevzemna cena je določena na 200 K za 100 kg maka. Razen tega dobe kmetovalci, ki so se prostovoljno obvezali za pridelovanje maka, 25 kg oljnih tropin za kromo po 40 K met. stot za vsakih 100 kg pridelanega maka.

Sadno vino ali sadjevec. Navod, kako ga izdelujemo in kako z njim ravnamo, da dobimo okusno in stanovito pijačo. Po najnovejših virih in lastnih izkušnjah za slovenske sadjarje pridelil z 42 podobami pojasnil Martin Humeck, deželni sadjarski nadzornik. Cena 2 K 40 vin.

Knjiga je izšla ravnoprav, da si jo, predno dozori sadje, vsakdo omisli in prečita. Izdelovanje sadnega vina je marsikje velikega narodnogospodarskega pomena. Obeta se nam letos v splošnem dobra sadna letina. Preostalo bi gotovo mnogo za hrano nerabnega sadja in bi bilo posebno pri današnjih razmerah nedopustno zavreči tako sadje, kakor tudi ono, ki je prezgodaj odpadlo. Tega sadja tedaj svežega ne moremo ugodno porabiti za človeško hrano, lahko ga pa spremenimo v pijačo. Tudi imamo mnogo puste za žlahtno sadje neprikladne zemlje, kjer pa dobro uspeva neobčutljivo močno sadje brez obdelovanja in gnojenja. Vse to sadje se najkoristnejše porabi za sadjevec. Tisti gasi žejo bolj nego vino iz grozdja in ne povzroča zaspanosti in utrujenosti kakor pivo, vino in celo žganje.

S to knjigo bo gotovo ustrezeno domači potrebi. Za zboljšanje gospodarskega napredka med Slovenci bo knjiga precej pripomogla. Spisal jo je več strokovnjak in bo ostala brez konkurenčne, četudi bo naletela morda na nasprotnike, zlasti med sovražniki alkoholnih pijač. Knjiga je izšla v zbirki

pod naslovom »Učitelj za hišo in dom«, ki izhaja v založništvu Katoliške Buvarne in prinaša koristne spise praktično gospodarskega značaja. Knjigo toplo priporočamo.

Glede sladkorja se še vedno čujejo pritožbe. Odkar se je oddaja sladkorja uredila po številkah in okrajih, so se pritožbe zelo skrčile. Vendar vladajo pa še slednje pomanjkljivosti: Občinstvo dobi skoro pol meseca prej nakaznice kakor pa trgovci sladkor. Ker občinstvo ni podučeno, kdaj dobi trgovec sladkor, hodi in nadleguje neprestano, dan na dan trgovce s povpraševanjem po sladkorju in nemalo jih misli, da eden ali drugi ima sladkor, pa ga neče dati. To pa posebno radi tega, ker sladkorja ne dobi vsi načrati ne začno prodajati. V tem oziru bi bilo treba še preureditve. Nadalje je pomanjkljivo tudi to, da se posameznemu trgovcu dodeli le 1000 kg sladkorja, nakaznic pa preko te množine n. p. 1050. Oni, ki pridejo s temi izkaznicami nazadnje in ne dobi takoj sladkorja, ker ga trgovci nima, se opravičeno pritožujejo. Trgovec mora potem pobrati od konzumentov preštevilne izkaznice, ter na podlagi teh zahtevati manjkajoči sladkor. Oddaja nakaznic brez sladkorja trgovcu, je pa za obe strani nerodno in dela trgovcu kot konzumentu nepotrebna pota. Zato naj bi se tudi v tem oziru stvar uredila in na naj bi se dovoljevalo posameznemu trgovcu le 1000 izkaznic, ali pa zadostno množino sladkorja.

Preskrba z ozimnim semenskim žitom.

Vsek metovalec mora v prvi vrsti gledati, da dobi seme iz svojega lastnega pridelka. Plevel (grašica i. dr.) naj se na trijeru izčisti, snetljavo žito, naj se namaka (kvazi). Ker je letos snetljavost prav zelo razširjena, razpošljite Žitni zavod poduk o namakanju žita, kjer ga je za naše razmere pridelil strokovnjak c. kr. kmetijske družbe. V svrhu izboljšanja semena je dovoljena tudi zamenjava med sosedin in je o tem žitnega komisjonarja samo obvestiti. Kdor pa si drugače ne more preskrbeti semena, ga prejme od Žitnega zavoda, ki bo oddal deloma domače, deloma tuje semensko žito po svojih komisjonarjih. Semensko žito prejmejo le tisti, ki so v resnici potrebeni, to je oni, ki sami dotičnega žita niso sejali, ali ki jim je uima uničila pridelek, ali pa oni, kajih lastni pridelek je radi prevelikih tujih primesi (ljulike, snetljivosti zrnov) za seme nesposob in se tudi ne da očistiti. Kdor želi prejeti semensko žito, naj se zglaši pri svojem županstvu, kjer mora napovedati poleg množine zaželenega semenskega žita tudi površino ploskve, ki jo bo obsegjal in vzrok, zakaj hoče semo kupiti. Županstvo, ki je odgovorno za pravilno napoved kmetovalcev, vpiše priglašenje v priglasilne pole, ki jih prejme od c. kr. okrajnega glavarstva. Priglasiti se je najpozneje do 2. septembra t. l., na kar županstvo priglasilne pole odpolje c. kr. okrajnemu glavarstvu v pregleđ. Dne 2. septembra je priglasilne pole na vsak način odspolati, da bo mogoče ž

Kam gre češki premog? »Reichenberger Ztg.« poroča iz Žitave: V najblžji prihodnosti je pričakovati večje množine rjavega premoga s Češkega na Nemško. Kakor je sporocil vladni svetovalec dr. Kuntz na shodu okrajnega odbora žitavskega, ima priti iz češke dežele v Nemčijo na mesec 350.000 ton, to je 35.000 vagonov rujavega premoga, s katerim bodo krite kulinne potrebščine vsaj na Saksonskem. Prebivalstvu žitavskemu se bo premog tako delil, da od 1. avgusta do konca septembra dobi vsaka družina 1 meterski stot 25 kg, a od 1. oktobra pa 2 in pol meterskega stota na mesec.

Več moke. Urad za ljudsko prehrano je izdal naredbo glede množine moke za letino 1917–1918. Tam določa, da dobe noseče in doječe žene pol kg moke več na teden in sicer prve od tretjega meseca nosečnosti, zadnje pa do 10 mescev otrokove starosti.

Cene vinu na Nižjem Avstrijskem so določili naslednje: Za nižjeavstrijska vina iz vinogradnikove kleti 300 K hl; za druga vina v vetrgovini: belo v sodih 360 K, rdeče v sodih 380 K, belo v $\frac{7}{10}$ 1 steklenicah 3 K 70, rdeče 3 K 80; za tuje vino v nadrobni prodaji: belo v sodih 420 K hl, rdeče 440 K; za vino točeno gostom v gostilni za $\frac{7}{10}$ 1 40 odst., preko ulice 20 odst. nad nakupno ceno; v »cosmica« po 3 K 20 vin. liter.

Kurja kuga. V Drazdini pri Olomcu se je pojavila kuga med perutnino. Mnogo kokoši, gosi in rac je že poginilo. Nekatere gospodinje so že ob vse kokoši. Da se kuga ne razširi, so se napravili potrebnii koraki.

Za gosenicami še miši. Od Blanika poročajo češkim listom, da se je v nekaterih vaseh pojavila po polju in po lopah velika množina miši, tako da so tla vsa zluknjana. Mišja nadlega je gotovo posledica letošnjega suhega in vročega poletja, ki je vladalo od meseca maja do današnjih dni. — Za gosenicami so prišle še miši, tako da ne bo kmalu nič ostalo.

Samo mrtvaški zvon. Iz Kromerija poročajo »Narodni Politiki«: Zadnja rekvizicija zvonov v tukajšnjem okraju je bila tako temeljita, da so nam ostali samo mrtvaški zvoni, s katerimi zvono jutri, opoldne in zvečer.

C. kr. avstrijski vojaški zaklad za vdove in sirote, zavarovalni oddelek, je podpisal po avstrijskem Fenišku pri tukajšnjih bankah 2.000.000 K VI. vojnega posojila. Kakor se nam poroča, podpiše isti zavod še 3–4 milijone kron. S tem se poviša skupni znesek, podpisani na Kranjskem na šesto vojno posojilo, za celih 5–6 milijonov kron.

Dnevne novice.

+ Cesarske slavnosti. Bohinjska Bistrica. Z največjim sijajem smo cerkveno obhajali vprvi rojstni dan presvitlega cesarja. Na predvečer je slovesno zvonenje naznanjalo slavnost. Na prostem, pri vojaškem pokopališču je bila slovesna sv. maša z asistentom, Te Deum, blagoslov z Najsvetejšim, katere so se udeležili vsi gg. častniki, uradništvo, občinski odbor, moštvo, šolska mladina in obilo zbranih vernikov. Domači župnik je zbrano odlično občinstvo nagovoril v nemškem in slovenskem jeziku ter jih vnemal k požrtvovalni ljubezni do današnjega slavljenca. Tako smo z molitvijo prav po intencijah cesarjevih obhajali ta slavnostni dan.

Ljubijo nas. Mestna aprovizacija na Reki vsled odloka mažarskih oblasti ne sme oddati nobenega živeža avstrijskim podanikom. Dočim uživajo nemški podaniki vse pravice, morajo avstrijske družine trpeti pomanjkanje najpotrebnnejših živil.

Za Dalmacijo... V Reki se je nedavno osnovala »Ogrska kupna in prodajna družba za nepremičnine v Splitu«, v kateri so interesirani dalmatinski in reški kapitalisti. Družba je takom par tednov nakupila v Splitu že velike komplekse zemljišč.

— Junaške smrti je padel dne 27. julija t. l. na soški fronti jedva 19letni Fran Černetič iz Kostanjevice, ki je posloval pred vpoklicem kot brivski pomočnik v Krškem.

— Slovenec postal generalni major. Gosp. polkovnik in brigadir Ivan Varja, ki je služil dlje časa v našem 17. pp. je imenovan generalnim majorjem.

— Izprememba posesti. Z Dolenjskega poročajo, da je kupil gospod Karl Pollak ml. Rechbachovo graščino na Dolenjskem.

Iz Reke so izgnali par sto beguncev, ki niso mogli brez javne pomoči preskrbeti si potrebenih živil za vsakdanje življene.

Slučaj Onizima Popovića. Zagrebški »Jutarnji list« poroča o naslednjem »slučaju« v Dalmaciji: Onizim Popović je bil

premožen kmet v Kninu v Dalmaciji. Mlad, zdrav mož najboljših let, bister, pameten, povsod spoštevan in priljubljen, tako da je bil mnogo let tudi načelnik občine kninske. Bil je kmet, toda eden naj-inteligenčnejših in najsposobnejših dalmatinskih kmetov, dober gospodar, organizator in sijajen govornik. Ko se je vnela vojska, so ga zaprli, nato pa takoj izpustili in vzeli v vojake. Tu ga je nekdo zatožil, da je nekaj rekel, zaprli so ga in izročili vojaškemu sodišču v Senju. Obsojen je bil na smrt. Zjutraj so ga odvedli iz ječe ter ga v spremstvu redovnika in vojakov — pred njim so nesli krsto — peljali na vojaško vežbališče, kjer so ga ustrelili. Zadnje njege besede so bile: »Kaj sem storil svojemu narodu? Z Bogom, žena in deca!« Dva meseca potem, ko je bil Onizim Popović ustreljen, je na smrt obolel človek, ki ga je bil ovadil in potem proti njemu pričal, če da je bil Popović rekel neke besede. Umirajoč si je zaželet duhovnika in mu povedal, da je bil tedaj krivo pričal in da Popović tistih besed ni nikdar izgovoril. Ko se je to kasneje zvedelo, je Popovićev odvetnik zahteval revizijo procesa in pri ponovni razpravi je bil Popović oproščen obtožbe. Oproščen, toda ustreljen in že davno v grobu. Vojaška godba je šla na njegov grob in mu tu z vsemi predpisanimi vojaškimi častmi odsvirala cesarsko pesem, da izkaže tako pokojniku in njegovi družini zadoščenje.

— Vrnitev galiskih beguncev na domove. Notranje ministrstvo je razglasilo, da so v Galiciji odprti za vrnitev beguncev naslednji kraji: 1. V širšem vojnem ozemlju: ves politični okr. Grodeck, Jagiellonski; ves polit. okraj Przemysl; ves politični okraj Moscika; v okraju Gorlice občine Struzowka, Luzna, Nieznajowa, Mszanka; politični okraj Lisko, izvzemši občine Baligrod, Lutowiska, Ustrzyki, Dolne; ves politični okraj Lvov-okolica; ves politični okraj Turka, izvzemši mesto Turka; ves politični okraj Zolkiew; ves polit. okraj Rawarska; v političnem okraju Sokal občine zapadno od Buga; 2. v »ožjem vojnem ozemlju«: ves polit. okraj Dolina; več politični okraj Skole. Begunci navedenih krajev se morajo čim najhitreje vrniti na svoje domove ter se zadnji čas do 27. septembra tek. leta zglasti pri politični oblasti svojega bivališča v Galiciji, da bodo dobivali begunsko podporo še dva meseca dalje. Kdor zamudi ta rok, izgubi pravico do državne podpore in (do 20. septembra) do brezplačnega prevoza na železnicu.

— Griza na Štajerskem. V Mariboru se griza vedno bolj razširja ter je zadnje dni zahtevala že več žrtev. Zdravstvena oblast poziva prebivalstvo k največji snagi in previdnosti pred muhami. Tudi v Celju in okolicu je zavzela bolezna nevaren obseg. Zdravniki pripisujejo razširjanje bolezni nenačadni vročini in slabih prehrani.

— Umrl je v Mariboru uradnik užitninskega zakupa Fr. Stuhel.

— Roparski umor. Infanterista Ivana Košak, ki je bil dodeljen za poljsko delo v Reki pri Hočah, je na polju umoril in oropal njegov vojaški tovariš in pobegnil.

— Otmica v Kozjem. Dne 14. t. m. je neznan moški v času, ko je bila mati pri jutranji sv. maši, odvedel 12letno hčer posestnice Marije Budna v Kozjem.

— S pošte. Razpisan je c. kr. poštni urad v Vodicah na Kranjskem. Prošnje je vložiti v teku treh tednov.

103letna starka Marija Jušić je umrla v Zametu pri Reki. Bila je nad 80 let vdova.

— Poizvedovanje po vojakih. Jožef Berginc, Flucht-Lager, Bar. 34, Bruck a. d. L., bi rad zvedel za Francia Šulin pd. Breber iz Žage pri Bovcu št. 48; po njem povprašuje njegova žena Ana Šulin, sedaj internirana v Italiji, palazzo vescoville, Albenga. — Jožef Šfiligoj iz Barbane št. 14 pri Krminu, sedaj kot begunka v Artičah št. 25 pri Brežicah na Spod. Štajerskem, išče svoja dva svakJaneza in Bezilna Šfiligoj. — Štefanija Lakovič, begunka, Čivice št. 28, p. Liblin, Češko, bi rada kaj zvedela o svojem možu, ki je služil pri 27. dom. pešpolku in prišel v rusko ujetništvo.

— Cotič Ivan, doma z Vrha pri Rubiji, sedaj v ruskom ujetništvu, poizveduje po sestri Mariji Cotič. — Križnič Katařina iz Gorice, »hotel dela Post«, išče Križman, Ivana in Marija iz Deskel pri Kanalu, ki sta zadnje čase bivala v Ozeljanu pri Šempasu. Poročata naj tudijo o štirih bratih, ki so pri vojakih. Pojasnila naj se pošlje na: Kriegsaufkunftsburg Wagner pri Lipnici, in sicer pod št. 3253.

— Iz ruskega ujetništva in sicer iz Jurjevski zavod, Jekaterinoslavská gubernija, Novo Jekaterinski rudnik šahta Nr. 11, pošiljajo srčne pozdrave: Janko Grašek iz Kamnika, Jožef Hergant iz Cerkelj, Gorenjsko, Franc Mohorč iz Begunj, Miha Potocnik z Bleda,

Valeentin Zupan iz Vodic, Fric Pirker iz Ribnice, Janez Klemenčič iz Topol, Josif Cimerman iz Št. Jerneja, Anton Roštohar iz Ponikve, Viljem Urenjak, iz Kamnika, Ciril Likar iz Ljubljane, Joško Rakun iz Št. Janža, Sp. Štajersko, Anton Knez, Serpenica, Maks Čop iz Bovca, Just Gerzej iz Rihenberka, Goriško, Anton Birsa iz Rihenberka, Goriško, Alojz Lisjak iz Rihenberka, Goriško.

Začetek šolskega pouka na Reki je določen: za ljudske šole dne 5. septembra, za večerne obrte vajenške šole 11. septembra, za nedeljske ponavljalne šole 8. septembra, za realko 7. septembra, za kr. ogrsko gimnazijo 1. septembra.

Prvi sokolski shod od začetka vojne se je vršil 20. t. m. v Zlinu na Moravskem. Oblast je dovolila tudi sokolske uniforme.

Kopališča v hrvaškem Primorju. Hrvatska deželna banka je ustanovila delniško družbo za zgradbo kopališčnih naprav v Novem. Družba, ki ima dva milijona temeljne glavnice, je kupila doslej hotela »Lisany« in »San Marino«, ki jih prenovi. Družba namerava raztegniti svojo delavnost tudi na Cirkvenico.

Umrl je v Šibeniku v starosti 87 let obrtnik in posestnik Lovro Dulibić, oče državnega in deželnega poslanca dr. Ante Djulibića.

Spomenik junakov, visok 14 metrov, postavi v Osjeku 13. saperski bataljon.

Predzna tatvina na Sušaku. Policija zasleduje dva predzna vložilca, ki sta se pritihotapila ponoči v neko stanovanje na Sušaku, kjer pa vključatinski predznični nista dosegla zaželenega uspeha. Natančne podatke policija za sedaj še zakriva.

Ljubljanske novice.

POZOR!

Položaj mestnega vodovoda postaja od dne do dne nevarnejši. Od treh sesalk ena že ne doseže vode, druga jo še dosega, ker je pri njej bilo močče, jo podaljšati; samo ena sesalka torej še pravilno deluje, ker je voda vsled sušpadla, kakor dosedaj še nikdar.

Magistrat bo torej moral vpeljati silno stroge predpise glede porabe vode, in slavno občinstvo se prosi, da se naj že sedaj nanje pripravi. Postopali se bode moralo brez usmiljenja in občinstvo se bode moralo pokoriti brez izjemne, ker mora vsakdo že danes živeti v zavesti, da nam preti nevarnost, da vodovod ne bo dajal zadostni vode.

Dr. I. T.

I Srebrni rog, krasno umetniško delo, ki ga je ljubljanska mestna občina poklonila 17. pešpolku, je razstavljen v izložbi Mejačeve trgovine v Prešernovi ulici.

I Od lakote je umrl včeraj po daljšem hiranju 57letni vrtinarski delavec Ivan Hajdinjak, Cesta na Rudolfov Železnični št. 16, zapustivši v največji bedi vodo in dvoje majhnih otrok. Zadnji dve leti je družina živila skoro ob samem nezabeljenem korenju, pomešanim s tistim ščepcem moke, ki se dobiva pri aprovizaciji. Beda je načršala od dne do dne, kajti s 40 kronami na mesec se družina štirih ljudi v sedanjem času nikakor ne more preživljati. Po dolgem trpljenju — duševnem in telesnem — je moža rešila bela smrť vseh nadaljnih skrbi in hridkosti.

— Usmiljena srca, spominjajte se bedne družine!

I Padel je na laškem bojšču stotnik topničarskega polka Milan Zenko, rodom ljubljancan.

I Pomiloščen je bil med drugimi tudi bivši gostilničar iz Kolodvorske ulice Blaž Ravnik, ki je bil svoj čas obsojen na dosmrtno ječo, kjer je preživel 17 let. Pomiloščenec, ki se je pripeljal včeraj iz Maribora, se mudri sedaj v Ljubljani in bo odšel v kratkem k vojakom.

I Ljudska mesnica na Sv. Jakoba trgu naznana svojim odjemalcem, da morajo k vsaki dobavi prinesiti seboj krušno izkaznico, brez katere nihče ne dobi mesa. Zelene karte je pa ravno tako predložiti kakor dosedaj.

I Umrl so v Ljubljani: Anton Tertnik, bivši orožnik, čevljarski mojster, 40 let. — Ana Gregorič, užitkarica, begunka, 76 let. — Luka Jelenc, delavec, 88 let. — Ivan Dobnikar, krojaški vajenec, 16 let. — Marija Dimnik, delavka, 80 let. — Marijana Prepeluh, tesarjeva vdova, 73 let. — Lovro Ravnhrib, delavec, hiralec, 71 let. — Andrej Medved, premogar v pok., 45 let. — Fran Arnež, delavec, hiralec, 74 leta. — Karel Stefan Čebin, rejenec, 2 meseca. — Hedvika Gruntar, rejenka, 8 mesecov. — Terezija Hermann, zasebnica, 85 let.

I Razdelitev mesa na rdeče in rumeno izkaznice A. V četrtek dne 23. av-

gusta popoldne od 2. do 3. ure bo oddajala mestna aprovizacija iz svojega skladniča v cerkvi sv. Jožefa goveje meso vsem tistim, ki imajo rdeče ali rumene izkaznice, zaznamovane s črko A.

Ij Razdelitev mesa na rdeče in rumene. V četrtek dne 23. avgusta popoldne bo oddajala mestna aprovizacija iz svojega skladniča v cerkvi sv. Jožefa goveje meso vsem tistim, ki imajo rdeče izkaznice brez črke A. Določen je naslednji red: od 3. do pol 4. ure št. 1 do 200, od pol 4. do 4. ure št. 201–400, od 4. do pol 5. ure št. 401–600, od pol 5. do 5. ure št. 601–800, od 5. do pol 6. ure št. 801 do konca.

Ij Gospod Franc Kollmann, c. in kr. dvorni zalagatelj je podaril deželnemu v gospojnemu pomožnemu društvu Rdečega križa za Kranjsko prejeti znesek za vojaško stanarino 328 K, za se mu izreka najtoplješa zahvala.

Ij Izgubljena je bila na južnem kolodvoru v Ljubljani dne 20. avgusta pri večernem gorenjskem vlaku rujava listnica z vsebino legitimacije, zavarovalnega lista in vsote 49 K. Odda naj se proti primerni nagradi na ravnateljstvo državne policije.

Ij Invalid išče službe, nima desne roke. Odlikovan je z veliko srebrno kolajno. Zmožen je za paznika. Sposoben je za žagarskega mojstra. Ponudbe na uredništvo »Slo

